

І зімкнеться коло історії.
Україна в огні...

27.02.2022

* * *

Я обов'язково переживу цю війну.
Скільки б вона не тривала.
До остаточної перемоги.
Навіть якщо мене сто разів убиватимуть.
Цить, серце.
Біль потім.
Коли полинуть пісні-плачі...
Коли священні ножі омиватимуть священні сльози...
Тоді розірвешся на тисячі клаптів –
У наш світлий Великдень!
А нині хай корчиться кожна гадина,
чуючи грізне «Ще не вмерла...!»

28.02.2022

* * *

Ми переможемо, зокрема, й тому,
що за нашим Володимиром –
святий на київському пагорбі,
а за їхнім – кремлівський труп.
Душа проти тліну!

01.03.2022

* * *

Довго їдуть.
Довго розмовляють.
Перемовини.
Летять Україною гуси-лебеді,
сторожею в них – залізні соко́ли.
«Трішки поспали», – з міст і сіл.
«Крихту перепочили,
не розуваючись», – із фронтів.
Сама земля, укрившись
тонкою білою ковдрою,